

ה"ט 20871/10/22 - דליה קרמר לדר נגד מישל בר וויאן בר

בית משפט השלום בכפר סבא

ה"ט 20871-10-22 קרמר נ' בר
תיק חיצוני:

בפני כבוד השופט שרון דניאלי
מבקשת דליה קרמר לדר
נגד
משיבים מישל בר וויאן בר

החלטה

1. מונחת לפניי בקשה למתן צו מכוח חוק מניעת הטרדה מאיימת, התשס"ב-2001 (להלן - החוק), שהגישה המבקשת נגד המשיבים, שכניה לבניין מגורים.
2. המשיבים עברו לגור עם ילדיהם הקטינים בדירתם המצויה מעל דירתה של המבקשת לפני כחודשיים ימים, וביום 18.10.22 הגישה המבקשת בקשה במעמד צד אחד למתן צו מכוח החוק. היא טענה בבקשתה כי מאז עברו המשיבים להתגורר בשכנות אליה, "חייה אינם חיים", מאחר שהמשיבים החליטו לגרום לה למטרדי רעש בלתי פוסקים, וכי הרעשים נמשכים עד לשעה 02:30 לפנות בוקר, כתוצאה מהזזת רהיטים בבית המשיבים.
3. המבקשת ביקשה שיינתן צו שאוסר על המשיבים בין היתר להטרידה או לפגוע בפרטיותה. המבקשת צירפה לבקשה מסמכים, הכוללים אישור בדבר הגשת תלונה למשטרת ישראל מיום 13.10.22, תכתובות טלפוניות של המבקשת עם המשיב ועם דיירים אחרים בבניין, לרבות תכתובת עם המשיב בה הוא כתב לה, לטענתה: "**הרעש לא יפסק**".
4. ביום 18.10.22 התקיים דיון בבקשה במעמד המבקשת בלבד, ולאחר שחזרה על האמור בבקשה, וענתה לשאלות בית המשפט, מצאתי כי אין מקום ליתן צו במעמד צד אחד בלבד, והוריתי על קיום דיון במעמד שני הצדדים. היום, 23.10.22, התייצבו לפניי המבקשת והמשיבה.
5. במהלך הדיון ביקשתי מהמשיב להתייחס לטענות המבקשת. המשיב טען כי הוא ואשתו אנשים עובדים, הורים לילדים בני 13, 5 ו-4, וטען כי דווקא המבקשת היא זו שהפכה את חייהם ל"סיוט", לנוכח הגשת תלונות בלתי פוסקות על רעשים, כאשר המשיבים חיים את חייהם בשלווה, ובנוסף גם פגעה המבקשת בשמם הטוב עת פרסמה ברשתות החברתיות הודעות שביישו אותם.
- כן הציג המשיב לבית המשפט הודעות "ווטסאפ" מקבוצת אנשי הקשר של דייר הבניין, של דיירת מבניין המגורים הקודם בו התגוררו המשיבים, ואף ציין כי לאחר שערך בביתו חנוכת בית במהלך חג הסוכות, אליה הוזמנו שכני הבניין, הזעיקה המבקשת את המשטרה, וכאשר לא הייתה מרוצה מטיפולו של השוט, הגישה תלונה גם נגד השוט.
6. המבקשת אישרה כי אמנם הגישה תלונה נגד השוט בשל טיפולו הלקוי בתלונתה, אם כי מעולם לא התלוננה נגד דיירים אחרים, וכי היא סובלת מרעשים חוזרים ונשנים מצד המשיבים. היא שבה והשמיעה לבית

המשפט הקלטה של רעש שחוותה ביום 13.10.22, לטענתה הרעש החל בשעה 23:00 ונמשך עד לשעה 02:00 לפנות בוקר, כתוצאה מהזזת רהיטים.

דין והכרעה

7. כאמור, לאחר הדיון שהתקיים במעמד צד אחד לא מצאתי ליתן צו זמני חרף סמכותי הקבועה בסעיף 7(א) לחוק, אם כי סברתי כי יש מקום לקיים דיון בבקשה, ולא לדחותה על הסף.
8. לאחר ששמעתי את שני הצדדים, לא התרשמתי כי ניתן לייחס למשיבים התנהגות זדונית ומכוונת שנועדה לפגוע בשלוות חייה של המבקשת. התרשמתי במישור מהמשיבים כי הם אנשים נורמטיביים, הורים עובדים ומתפקדים, שלא שמו לעצמם מטרה להרוס את חייה של המבקשת, וכי אף אם ילדיהם הקטנים משחקים במהלך שעות היום בבית, לרבות באמצעות רכיבה על מתקן רכיבה לילדים קטנים, אין בכך משום התעמרות מכוונת במבקשת. כך, גם העובדה כי המשיבים נשארים ערים בשעות המאוחרות של הלילה, ומזיזים לעיתים רהיטים, אינה חורגת משימוש רגיל וסביר של בעל דירה ברכושו.
9. אני מתעלם מתחושותיה הסובייקטיביות של המבקשת, אך כן התרשמתי כי היא מפריזה בהצגת הדברים והרעשים שהיא חווה, ואף ששמעתי הקלטה בת מספר שניות, התקשיתי לקבל את טענתה כי במשך שלוש שעות תמימות הזיזו המשיבים רהיטים (בין השעות 02:00-23:00), רק כדי להפריע למבקשת.
- המבקשת הפנתה לאמירה של המשיב שכתב לה: **"הרעש לא יפסק"**, אך אמירה זו יש לקרוא במלואה, ובהקשר בו נכתבה. המשיב כתב למבקשת: **"הרעש לא יפסק כי זה ילדים. גם על זה דיברתי עם עורך דין. תזמיני כבר מודד רעש במקום לאיים כל פעם ולהוציא פוסטים"**. כך, הדברים נכתבו בהקשר לרעש שייחסה המבקשת למשחקי ילדי המשיב, והם נכתבו לאחר התכתבות עניפה בין המבקשת למשיבה, והם מדברים בעד עצמם.
- כאמור, המבקשת גם התלוננה למשטרה על הרעש, ואין חולק כי היו לה גם תלונות על אופן טיפולה של המשטרה. בהחלט ייתכן כי הטיפול המשטרתי לא היה הולם, אך גם לא ניתן לשלול את האפשרות כי המבקשת גילתה רגישות יתר.
10. על כל זאת אבקש להוסיף מספר דברים במישור העקרוני. חלק ניכר מהבקשות למתן צו מניעת הטרדה מאיימת, מוגשות על רקע יחסי שכנות עכורים. לרוב, הבקשות מוגשות לאחר שמבקש הבקשה הגיש תלונה למשטרה, וחזון נפרץ הוא לראות ולשמוע את המבקשים מציינים בבית המשפט כי הגישו את הבקשה בהמלצת המשטרה, דווקא לנוכח ההתרשמות של גורמי האכיפה, כי אין בידיהם הכלים לטיפול בתלונה.
11. מניעת הטרדה מאיימת הוגדרה על ידי המחוקק כ"**הטרדתו של אדם בידי אחר בכל דרך שהיא או נקיטת איומים כלפיו, בנסיבות הנותנות בסיס סביר להניח כי המטריד או המאיים עלול לשוב ולפגוע בשלוות חייו, בפרטיותו או בחירותו של האדם או כי הוא עלול לפגוע בגופו**" (סעיף 2(א) לחוק). בסעיף 1 לחוק נקבע כי מטרתו של החוק היא **"להגן על אדם מפני פגיעה בשלוות חייו, בפרטיותו, בחירותו או בגופו, בידי אדם אחר שנקט נגדו הטרדה מאיימת או שפגע בגופו"**.
- מאחר שלא התרשמתי כי המשיבים פעלו בצורה מכוונת על מנת לפגוע בשלוות חייה ובפרטיותה של המבקשת, אני סבור כי אין מקום למתן הצו.
12. יתרה מזאת, אני סבור כי מתן צו למניעת הטרדה מאיימת במסגרת סכסוכי שכנים סביב אופי השימוש בבית

המשותף צריך להיעשות במתינות ובזהירות. ראשית, יש לזכור כי צו מניעת הטרדה מאיימת מכיל הוראות שיש בהן כדי לפגוע בזכויות אדם, ובמקרה זה בפרט בזכות הקניין של המשיבים (לענין זה ר' רע"א 2327/11 **פלוני נ' פלוני** (פורסם בנבו, 28.4.11)).

שנית, בשל נפקותו של הצו, שהפרתו מהווה עבירה של הפרת הוראה חוקית, בניגוד לסעיף 287 לחוק העונשין, התשל"ז-1977. שלישית, יש קושי לאכוף צו האוסר על אדם לעשות רעש בביתו, שכן קשה לקבוע מתי הופר הצו, בניגוד למשל לצו האוסר על איום, יצירת קשר, שמירת מרחק וכדומה.

שילוב שני הטעמים הללו עלול גם לגרום לתלונות חוזרות ונישנות במשטרה ולפתיחת הליכים פליליים נגד אנשים שומרי חוק, בשל הפרה לכאורה של הצו שהגדרתו עמומה.

13. בנוסף, כאשר לא הוכחה התנהגות זדונית ומכוונת של שכן מרעיש, יש להפנות את הצדדים להליך אזרחי בו עליהם להוכיח כי נגרמה לה עוולה. הנטל בעניין זה לא קל ויש להוכיח שבוצעה עוולה של מטרד ליחיד בניגוד לסעיף 44 לפקודת הנזיקין, לרבות הפרה של תקנות למניעת מפגעים (מניעת רעש), התשנ"ג - 1992 או תקנות למניעת מפגעים (רעש בלתי סביר), התש"ן - 1990.

על כן, לא ראוי כי דיון בבקשה למתן צו מכוח החוק יהווה מעין מסלול עוקף לבירורה של תביעה אזרחית, כשאין בידי בית המשפט את הכלים המתאימים להכריע בטענות הצדדים.

לעניין זה ר' ה"ט 48399-06-18 **עו"ד דורון לנגה נ' שלמה פריימן** (פורסם בנבו, 28.6.18); ה"ט (שלום-ת"א) 11125-03-17 **ג'משיד נ' מרסייה** (פורסם בנבו, 28.3.17); ה"ט (שלום-ת"א) 3788-09-16 **דמארי נ' טביב** (פורסם בנבו, 6.9.16); ה"ט (שלום-אשקלון) 42894-06-16 **זגורי נ' קוציק** (פורסם בנבו, 19.7.16).

על כן, אני דוחה את הבקשה.

14. סעיף 9 לחוק קובע כי אם דחה בית משפט בקשה למתן צו מניעת הטרדה מאיימת וקבע כי היא קנטרנית, הוא רשאי להטיל הוצאות על מגיש הבקשה. במקרה זה, לא התרשמתי כי אכן מדובר בבקשה "קנטרנית", או שהוגשה תוך ניצול לרעה של הליכי משפט. על כן, ומבלי להתעלם מזמנם היקר של המשיבים, **אדחה את הבקשה ללא צו להוצאות.**

סוף דבר

15. הבקשה נדחת. אודה למזכירות על שליחת ההחלטה לצדדים.

ניתנה היום, כ"ח תשרי תשפ"ג, 23 אוקטובר 2022, בהעדר הצדדים.